

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci projednal ve veřejném zasedání konaném dne 26. července 2018 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Holubce a soudců JUDr. Libora Losy a Mgr. Daniela Plška odvolání **obžalovaného Jaromíra F** [redacted] narozeného [redacted] **a státního zástupce** proti rozsudku Krajského soudu Ostravě ze dne 7.1.2016, č. j. 30 T 5/2009-10301, a rozhodl

takto:

I. Z podnětu odvolání státního zástupce se podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek ohledně obžalovaného Jaromíra F [redacted] **zrušuje ve výroku o trestu.**

II. Za splnění podmínek § 259 odst. 3 tr. ř. se nově rozhoduje tak, že

obžalovanému
Jaromíru F [redacted] narozenému [redacted] v [redacted] trvale bytem [redacted]

se ukládá

za zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 6 (šesti) roků a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku, za použití § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši 500 denních sazeb po 10.000 (deset tisíc) Kč, což představuje 5.000.000 (pět milionů) Kč.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví pro případ, že nebude peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

III. Podle § 256 tr. ř. se odvolání obžalovaného Jaromíra F[redacted] zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 7.1.2016, č. j. 30 T 5/2009-10301, byli obžalovaní Luboš M[redacted] Karel T[redacted] a Jaromír F[redacted] uznáni vinnými zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, spáchaným formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a obžalovaná Naděžda T[redacted] trestným činem podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2 tr. zák., ve znění před novelou zákonem č. 122/2008 Sb., účinnou od 1.7.2008. Ohledně obžalovaného Karla T[redacted] nabyl tento rozsudek právní moci dne 11.2.2016 a ohledně obžalovaného Luboše M[redacted] dne 22.7.2016.

   Trestné činnosti se podle skutkových zjištění soudu prvního stupně měli obžalovaní dopustit tím, že:

   1) **obž. Luboš M[redacted]** v období od 28.2.2006 do 4.4.2006, v Ostravě, Brně a jinde, jako jednatel a jediný společník obchodní společnosti RUDY – ECOL, s.r.o., IČ: 268 75 314, se sídlem Zašová 34, 756 51 Zašová, **obž. Karel T[redacted]** v období od 2.4.2006 do 21.7.2006, jako jednatel a jediný společník společnosti KT ECO CAPITAL, s.r.o., IČ: 268 12 649, se sídlem Zubří 262, 756 54 Zubří, která vystupovala vůči společnosti RUDY – ECOL, s.r.o., v pozici mandatáře na základě mandátní smlouvy, uzavřené mezi jmenovanými dne 2.4.2006 a zmocněnce podle udělené generální plné moci z nezjištěného dne a **obž. Jaromír F[redacted]** společně se samostatně stíhaným Miroslavem F[redacted] jakožto osoby dohlížející na plynulou činnost obou shora uvedených obchodních firem po celé vymezené období, spočívající zejména v zajišťování řádné realizace plateb do Rakouska, výběru hotovostí z příslušných bankovních účtů a oběhu účetních a průvodních dokladů pro dopravu vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně,

   ačkoliv si byli vědomi povinností vyplývajících pro společnost RUDY – ECOL ze zvláštního „Povolení k opakovanému přijímání vybraných výrobků z jiných členských zemí v režimu podmíněného osvobození od daně č. j. 9657/05-1301-23", vydaného dne 17.1.2006 Celním ředitelstvím v Olomouci a se záměrem vyhnout se přiznání a odvedení daně a dosáhnout takto zkrácení daně ke škodě českého státu, celkem v 597 případech dovezli na daňové území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně z Rakouské republiky od společnosti Manfred Mayer MMM Mineraöl Vertriebsgesellschaft G.m.B.H., se sídlem Schreinergasse 1, 7201 Neudörfl an der Leitha, Burgenland, Rakousko, na základě smlouvy o prodeji pohonné hmoty benzín Natural a motorovou naftu, a to konkrétně v následujícím rozsahu:

   motorová nafta:

zdaňovací	dodávky	množství (v 1.000	sazba daně	spotřební daň

období		**litrech)**		
březen 2006	129 dodávek 28.2.-31.3.2006	3.904,59	9.950 Kč/1.000 l	38.850.671 Kč
duben 2006	50 dodávek 31.3.-5.4.2006	1.518,02	9.950 Kč/1.000 l	15.104.299 Kč
květen 2006	24 dodávek 23.5.-31.5.2006	747,82	9.950 Kč/1.000 l	7.440.809 Kč
červen 2006	202 dodávek 30.5.-30.6.2006	6.220,07	9.950 Kč/1.000 l	61.889.697 Kč
červenec 2006	95 dodávek 29.6.-21.7.2006	2.919,54	9.950 Kč/1.000 l	29.049.423 Kč
Celkem	500 dodávek	15.310,04 15.309.940 litrů	9.950 Kč/1.000 l	152.334.899 Kč

tedy v celkovém množství 15.309.940 litrů,

benzín Natural:

zdaňovací období	**dodávky**	**množství (v 1.000 litrech)**	**sazba daně**	**spotřební daň**
březen 2006	33 dodávek 7.3.-31.3.2006	1.132,51	11.840 Kč/1.000 l	13.408.919 Kč
duben 2006	14 dodávek 7.4.-10.4.2006	472,11	11.840 Kč/1.000 l	5.589.783 Kč
květen 2006	3 dodávky 23.5.-30.5.2006	101,12	11.840 Kč/1.000 l	1.197.261 Kč
červen 2006	31 dodávek 1.6.-30.6.2006	1.050,54	11.840 Kč/1.000 l	12.438.394 Kč
červenec 2006	16 dodávek 30.6.-13.7.2006	537,80	11.840 Kč/1.000 l	6.367.552 Kč
Celkem	97 dodávek	3.294,08	11.840	39.001.909 Kč

		3.294.077 litrů	Kč/1.000 l	

tedy v celkovém množství 3.294.077 litrů,

přičemž v 596 případech dopravu těchto vybraných výrobků ukončili v rozporu s příslušnými ustanoveními § 25 a § 26 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, v tehdy platném znění, tyto nedopravili oprávněnému příjemci s vědomím, že průvodní doklady jsou opatřeny otiskem padělaného razítka Celního úřadu ve Valašském Meziříčí a smyšlenými evidenčními čísly, čímž vytvořili pro odesílatele zboží zdání řádně ukončené dopravy pod kontrolou správce daně, kdy pouze v jednom případě, a to v souvislosti s dodávkou 29.168 litrů motorové nafty, započatou dne 13.6.2006 a přijatou dne 15.6.2006, požadované části průvodního dokladu AAD 2006329 předložili k řádnému zaevidování a spotřební daně ve výši 290.222 Kč celnímu úřadu uhradili, avšak v rozporu s ustanovením § 9 odst. 1 citovaného zákona nepodali ve shodě se svým záměrem ve stanovených lhůtách ani později přiznání ke spotřební dani za daňový subjekt společnost RUDY-ECOL správci daně, Celnímu úřadu ve Valašském Meziříčí, za příslušná měsíční zdaňovací období březen až červenec 2006 a takto dovezené pohonné hmoty prodali do volného oběhu dalším odběratelům v České republice, čímž způsobili škodu na spotřební dani výši 190.046.632 Kč a rovněž nepodali v souvislosti s těmito dovozy a zdanitelnými plněními, které jsou předmětem daně podle § 2 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v tehdy platném znění, za uvedený daňový subjekt, registrovaný jako plátce daně z přidané hodnoty (DPH), příslušná daňová přiznání za daňová období I. až III. čtvrtletí roku 2006 správci daně, Finančnímu úřadu ve Valašském Meziříčí, čímž způsobili škodu na DPH ve výši nejméně 80.040.235 Kč, takže zkrácením daňových povinností způsobili českému státu celkovou škodu ve výši nejméně 270.086.867 Kč.

2) **obž. Naděžda T[redacted]**

nejpozději od počátku měsíce dubna 2006 do dne 17.10.2006, v [redacted] v rodinném domku č. p. [redacted] ve svém trvalém bydlišti [redacted], ukryla finanční prostředky v hotovosti ve výši 839.000 Kč a dále na sebe převedla osobní motorové vozidlo tovární značky Alfa Romeo, reg. zn. [redacted] VIN: ZAR93200001228895 v hodnotě 422.206 Kč, které zakoupil její syn obž. Karel T[redacted] nar. [redacted] ve Spolkové republice Německo tím, že dne 3.7.2006 vozidlo zaregistrovala na své jméno na Městském úřadě v Rožnově pod Radhoštěm, přičemž si byla vědoma skutečnosti, že předmětné finanční prostředky ve výši 839.000 Kč a také finanční prostředky, za něž bylo koupeno motorové vozidlo, pocházejí z výnosů z nelegálních dovozů pohonných hmot na území České republiky, realizovaných v roce 2006 a souvisejícího krácení daní, na kterých se podílel její syn obž. Karel T[redacted] a tuto skutečnost akceptovala i přes pravděpodobnost jeho odhalení a zahájení trestního stíhání.

Za to byli odsouzeni následovně. Obžalovanému Luboši M[redacted] byl za tento zločin a sbíhající se pokus zločinu podvodu podle § 21 k § 209 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku a zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea první tr. zákoníku, spáchaných formou organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterými byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 17.8.2012, sp. zn. 5 T 81/2012, podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku, uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání pěti roků a šesti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku mu byl dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu podnikatelské a jiné výdělečné činnosti spojené s obchody s pohonnými hmotami, a to na dobu tří let. Současně byl zrušen výrok o trestu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

z rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 17.8.2012, sp. zn. 5 T 81/2012, který nabyl právní moci dne 13.9.2012, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Obžalovanému Karlu T[redacted] byl za tento zločin a sbíhající se trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zák., účinného do 31.12.2009, kterým byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 21.10.2010, sp. zn. 2 T 116/2008, podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku, uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání pěti roků a šesti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku mu byl dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu podnikatelské a jiné výdělečné činnosti spojené s obchody s pohonnými hmotami, a to na dobu tří let. Podle § 70 odst. 1 písm. a), písm. c) tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí věcí, a to notebooku zn. DELL, v. č. DP/N000932/C-12800-94T-0833 s příslušenstvím, mobilního telefonu zn. NOKIA, model 6060, typ RH 73, IMEI č. 8942001054238063268-LB, SIM-karta T-Mobile, finanční částky ve výši 871.000 Kč zajištěné v rámci domovní prohlídky a složené orgány činnými v trestním řízení na účet č. 6015-5504881/0710, vedeném u ČNB, a.s., a osobního motorového vozidla zn. ALFA ROMEO 156, černé barvy, RZ [redacted] VIN: ZAR 93200001228895. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 21.10.2010, sp. zn. 2 T 116/2008, který nabyl právní moci dne 21.10.2010, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. **Obžalovanému Jaromíru F**[redacted] byl podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání šesti roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku, za použití § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, byl obžalovanému uložen peněžitý trest ve výměře 3.000.000 Kč, což představuje 600 celých denních sazeb po 5.000 Kč, a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl obžalovanému podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání jednoho roku. Obžalované Naděždě Türscherlové byl podle § 251 odst. 2 tr. zák., účinného do 30.6.2008, uložen trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, přičemž výkon trestu jí byl podle § 58 odst. 1, § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu v délce jednoho roku. Podle § 101 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku bylo uloženo zabrání věcí, a to osobního motorového vozidla zn. VW POLO 1,9D, tmavě červené barvy, RZ [redacted] VIN: WVWZZZ6NZTY098838, mobilního telefonu zn. NOKIA, IMEI č. 352262015234644, SIM-karta T-Mobile, a mobilního telefonu zn. SAMSUNG, IMEI č. 3545320041567 4/5 01, SIM karta T-Mobile. Podle § 101 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku bylo dále uloženo zabrání věci, a to celé výše aktuálního zůstatku finančních prostředků na účtu č. 356859330237/0100 vedeném u KB, a.s., na majitele KT ECO CAPITAL, s.r.o. v likvidaci, jež byly zajištěny rozhodnutím orgánů činných v trestním řízení ze dne 12.4.2006.

2. Proti tomuto rozsudku ze všech k podání odvolání oprávněných osob vymezených v ustanovení § 246 odst. 1 a § 247 odst. 2 tr. ř. podali opravný prostředek obžalovaný Luboš M[redacted] kdy tento vzal své odvolání zpět podáním ze dne 20.7.2016, obžalovaný Jaromír F[redacted] obžalovaná Naděžda T[redacted] a v neprospěch obžalovaného F[redacted] státní zástupce do výroku o trestu.

3. Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 27.10.2016, č. j. 1 To 17/2016-10488, bylo rozhodnuto o vyloučení trestní věci obžalovaného Jaromíra F[redacted] ze společného řízení k samostatnému projednání a rozhodnutí a věc byla dále vedena pod sp. zn. 1 To 61/2016. O opravném prostředku obžalované Naděždy T[redacted] bylo rozhodnuto usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 27.10.2016, č. j. 1 To 17/2016-10489. Následně bylo usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14.9.2017, č. j. 1 To 61/2016-10650,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

rozhodnuto o spojení trestní věci Jaromíra H[redacted] s trestní věcí obžalovaného Miroslava P[redacted] s tím, že věc bude nadále vedena pod sp. zn. 1 To 55/2017. Na základě opětovného odročení veřejného zasedání, ke kterému došlo z podnětu obžalovaného H[redacted], kdy tento opakovaně dokládal lékařské zprávy o svém zdravotním stavu znemožňujícím mu účast při veřejném zasedání a současně trval na své účasti u něj, bylo usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 23.4.2018, č. j. 1 To 55/2017-10731, rozhodnuto o vyloučení trestní věci obžalovaného Jaromíra H[redacted] k samostatnému projednání, kdy tato věc je nadále vedena pod sp. zn. 1 To 25/2018.

4. V situaci, kdy obžalovaný H[redacted] opakovaně žádal o odročení veřejného zasedání ze zdravotních důvodů, naposledy podáním ze dne 18.7.2018, vrchní soud požádal o odborné vyjádření ošetřujícího lékaře obžalovaného MUDr. Petra H[redacted] zhodnocení zdravotního stavu obžalovaného a možnosti absolvování soudního jednání. Dále pak zdejší soud požádal vrchní státní zastupitelství o provedení šetření prostřednictvím Policie ČR, zda je zdravotní stav obžalovaného natolik závažný, že mu neumožňuje vycházet z domu a do jaké míry je případně při svém pohybu mimo své bydliště omezen v běžném způsobu života. Ve vyjádření ze dne 3.7.2018 (č. l. 10765) MUDr. H[redacted] sdělil, že obžalovaný byl opakovaně hospitalizován na neurologické klinice Fakultní nemocnice Ostrava, naposledy od 19.4. – 25.4.2018, kdy následně byl propuštěn do domácího léčení. Vysvětlil, že onemocnění obžalovaného omezuje jeho mobilitu a pro výrazné bolesti je tlumen silnými léky, ovlivňujícími jeho schopnost adekvátně vnímat a reagovat. Současně je stižen závažným onemocněním oběhového aparátu, kdy obě tato onemocnění svým charakterem a způsobem terapie znemožňují (v době vypracování zprávy) účast obžalovaného při jednání u vrchního soudu, kdy předpokládaná doba omezení obžalovaného v administrativních úkonech je 8 – 12 týdnů. Prověrkou k osobě obžalovaného, provedenou Policií ČR (č. l. 10771), bylo zjištěno, že ten by se měl zdržovat na adrese [redacted]. Od ověřeného zdroje, který bydlí v blízkosti Jaromíra H[redacted] zjistil policejní orgán, že ten na první pohled vypadá zdravě, je v dobré fyzické kondici a nikdy nebyl spatřen s berlemi, že obžalovaný nikoho nevpouští do svého domu a má možnost opustit byt přes terasu. Prodavačka z trafiky, servírka z kavárny a vedoucí místní pošty na dotaz shodně uvedly, že obžalovaný vypadá zdravě, berle nepoužívá, mezi lidmi se objevuje denně. Vytěžením ošetřujícího lékaře obžalovaného bylo policejním orgánem zjištěno, že existovalo podezření na vyhřezlou ploténku, což se nepotvrdilo, obžalovanému byla aplikována silná analgetika a dále by se měl jeho zdravotní stav zlepšovat a měl by být plně zdravý. Na základě takto provedeného šetření, zejména s ohledem na vyjádření blízkého okolí obžalovaného, má vrchní soud za to, že opakované žádosti o odročení veřejného zasedání nejsou ze strany obžalovaného odůvodněné jeho zdravotním stavem a jedná se o obstrukční jednání, jehož snahou je protahovat trestní řízení. Senát vrchního soudu tak žádost o další odročení veřejného zasedání neakceptoval a rozhodl o jeho konání v nepřítomnosti obžalovaného.

5. Obžalovaný Jaromír H[redacted] své odvolání, podané prostřednictvím obhájkyně, ze dne 7.3.2016 a doplněné dne 24.3.2016 zaměřil jak do výroku o vině, tak do trestu. Namítal, že soud prvního stupně nepostupoval v souladu s vysloveným právním názorem vrchního soudu, když ten nepovažoval jeho skutková zjištění ve vztahu k tomuto obžalovanému za dostatečně jasná a úplná. Přesto nalézací soud, aniž by se změnila důkazní situace, přistoupil pouze ke změně právní kvalifikace jeho jednání na spolupachatelství. Nebylo ovšem prokázáno, že by se v této situaci vůbec mohlo o spolupachatelství, jež měl spáchat spolu s obžalovanými T[redacted] a M[redacted] jednat, když ani jednání těchto obžalovaných, dle odvolacího soudu, nemělo být kvalifikováno jako spolupachatelství, neboť pro takový závěr nesvědčil žádný z provedených důkazů. Nadto nedošlo ke konkretizaci jednání obžalovaného, tedy k vysvětlení kdy, kde a jak konkrétně měl zkrátit daň ve větším rozsahu, a to ani po provedení doplnění dokazování opakovanou výpovědí obžalovaného T[redacted] Výpověď

obžalovaného T[redacted] svědčí naopak ve prospěch obžalovaného F[redacted] když ten upřesnil, že žádné schůzky mezi ním, obžalovaným F[redacted] a obžalovaným P[redacted] neprobíhaly a schůzky mezi P[redacted] a F[redacted] neměly žádný vliv na to, zda jej obžalovaný P[redacted] instruoval. Nedostatečnou konkretizaci jednání obžalovaného v napadeném rozhodnutí ten označil za jeho nejpodstatnější vadu, kdy ten se tak stal nepřezkoumatelným pro jeho obecnost, postrádá náležité odůvodnění podle ustanovení § 125 tr. ř. a odporuje konstantní judikatuře Ústavního soudu. Nepřezkoumatelnost dále shledal v tom, že při provádění a hodnocení důkazů nalézacím soudem došlo k porušení ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř., neboť k náležitému objasnění nebyly provedeny všechny potřebné důkazy. Soud se nijak nevypořádal s obhajobou obžalovaného. Neúplnost dokazování krajský soud nahradil spekulacemi a hypotézami, což je v trestním řízení nepřípustné. Nevypořádal se s tím, že nebyla naplněna skutková podstata trestného činu, a to jak objektivní stránka, tak i subjektivní stránka, když tyto skutečnosti nevyplývají z žádného z provedených důkazů. Obžalovaný podal vlastní hodnocení důkazů provedených před soudem prvního stupně. Upozornil na to, že výpověďmi svědků, jež spolu korespondují, nedošlo ke ztotožnění pana „Tajemného" a obžalovaného F[redacted] Předmětné výpovědi tak vylučují jeho účast na trestné činnosti a naopak potvrzují vůdčí roli Miroslava P[redacted] Svědkyně Petra M[redacted] ve své výpovědi pouze spekulovala a domýšlela si, což ostatně potvrdil svědek Robert G[redacted] který vyvracel některá její tvrzení. Obžalovaný dále namítal, že nikdy nepopíral to, že zná osobu Miroslava P[redacted] Karla T[redacted] JUDr. Jiřího V[redacted] nepopíral ani nákup předmětných telefonů, kdy ovšem kategoricky popřel, že by tyto telefony byly užity k trestné činnosti. Ve vztahu k provedeným důkazům záznamy telekomunikačního provozu se ohradil, že nikdy nebylo prokázáno, že by používal kódovací telefon. Jednotlivé záznamy nebyly zaznamenány v doslovném znění, ale jednalo se pouze o subjektivní popisy obsahu hovorů a objevovaly se zde i spekulace zpracovatele daných odposlechů. Na předvolání a osobní účasti svědka D[redacted] trval obžalovaný zejména proto, aby ten označil osoby, se kterými v dané věci jednal. Listinné důkazy vznesené obžalobou opět nic nedokládají, když žádná tato listina osobu obžalovaného nezmiňovala ani nebyla opatřena jeho podpisem. Ze znaleckého posudku MUDr. Ladislava Poljaka nadto vyplývá, že Karel T[redacted] zná osobu, která za vším stojí a zároveň se nejedná o obžalovaného F[redacted]

6. S ohledem na shora uvedené skutečnosti obžalovaný navrhl, aby ho Vrchní soud v Olomouci zprostil obžaloby podle ustanovení § 226 písm. c) tr. ř., případně aby napadený rozsudek ve vztahu k jeho osobě zrušil a vrátil soudu prvního stupně za účelem doplnění dokazování v rozsahu shora uvedeném, tedy k novému projednání a rozhodnutí.

7. Obhájkyně u veřejného zasedání před vrchním soudem plně odkázala na písemné podání s tím, že setrvává i na doplnění dokazování tak, jak je obžalovaný F[redacted] navrhoval u hlavního líčení před krajským soudem, zejména na předvolání a vyslechnutí svědka D[redacted] z Rakouska. V konečném návrhu pak obhájkyně obžalovaného navrhla, aby odvolací soud buďto zprostil obžalovaného F[redacted] obžaloby, případně aby byla věc vrácena soudu prvního stupně k doplnění dokazování.

8. Státní zástupce opravný prostředek zaměřil do výroku o trestu v neprospěch obžalovaného F[redacted] Soud prvního stupně ve svém původním rozsudku uložil obžalovanému nepodmíněný trest odnětí svobody v délce trvání sedm let, s čímž státní zástupce vyslovil souhlas. V případě svého druhého meritorního rozhodnutí tento snížil na šest let, kdy poukázal zejména na dobu, jež uplynula od spáchání trestného činu, a změnu právní kvalifikace, kdy jednání obžalovaného F[redacted] bylo překvalifikováno z účastenství ve formě organizátorství na spolupachatelství. Dle státního zástupce ovšem neznamená tato změna právní kvalifikace automaticky snížení společenské škodlivosti, když sám nalézací soud správně konstatoval, že je potřeba řešit podíl každého obžalovaného individuálně, přičemž podíl obžalovaného F[redacted] byl výraznější než u obžalovaných M[redacted] a T[redacted]

Dominantní a vedoucí úlohu tohoto obžalovaného však soud prvního stupně více nehodnotil. Výrazná doba, jež uplynula od spáchání trestného činu, byla dle názoru státního zástupce již dostatečně zohledněna při ukládání trestu v prvním rozsudku krajského soudu. Uplynutí dalšího časového odstupu od původního rozsudku by zohledněno být mělo, ovšem nikoli snížením nepodmíněného trestu odnětí svobody o celý jeden rok, ale toliko o šest měsíců. Státní zástupce tak navrhl uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody ve výměře šesti let a šesti měsíců. Peněžitý trest, jenž byl uložen obžalovanému F[redacted] ve výši 3.000.000 Kč, je nedostatečně výrazný tak, jak se státnímu zástupci jevil již v původním rozsudku, když tato výše nedosahuje ani výši složené peněžité záruky za vazbu, kterážto činila 3.200.000 Kč. Vzhledem k majetkovým poměrům obžalovaného F[redacted] výši škody a předpokládanému neoprávněnému majetkovému prospěchu z trestné činnosti, měl být uložen peněžitý trest výraznější, minimálně ve výši 5.000.000 Kč.

9. Státní zástupce tak navrhl, aby Vrchní soud v Olomouci sám rozsudkem za podmínek stanovených v ustanovení § 259 odst. 3 tr. ř., podle ustanovení § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. zrušil v napadeném rozsudku výroky o trestu ve vztahu k obžalovanému F[redacted] a uložil tomuto výraznější nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 6 let a 6 měsíců, se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou, a dále výraznější peněžitý trest (5.000.000 Kč) a pro případ nezaplacení odpovídající náhradní trest odnětí svobody.

10. Odvolání obžalovaného F[redacted] státní zástupce považoval za nedůvodné a navrhl vrchnímu soudu jeho zamítnutí podle ustanovení § 256 tr. ř. K námitce obžalovaného, že soud prvního stupně, v rozporu s právním názorem soudu odvolacího, nedůvodně změnil právní posouzení jednání obžalovaného z formy účastenství na trestném činu na formu spolupachatelství, aniž se jakkoli změnila důkazní situace, státní zástupce uvedl, že odvolací soud neudělil nalézacímu soudu žádný závazný pokyn o tom, jak jednání obžalovaného kvalifikovat. Vrchní soud zavázal krajský soud k doplnění dokazování a náležitému vyhodnocení již provedených důkazů a zdůvodnění postavení tohoto obžalovaného ve skupině osob. Tento pak po opětovném projednání věci, kdy se těmito pokyny řídil, dospěl k závěru, že výstižnější je posoudit jednání obžalovaného jako spolupachatelství a transparentně své rozhodnutí odůvodnil. Hodnocení důkazů, jež obžalovaný považuje za provedené v rozporu s ustanovením § 2 odst. 5 a odst. 6 tr. ř., kdy soud prvního stupně neprovedl dokazování v náležitém rozsahu, důkazy pak jednostranně vyhodnotil v neprospěch obžalovaného a náležitě se nevypořádal s jeho obhajobou, státní zástupce považoval za dostatečně věcně a logicky zdůvodněné a souladné s ustanovením § 125 tr. ř., když nalézací soud dokazování doplnil dle pokynu soudu odvolacího a obžalovaný nečinil žádné konkrétní návrhy, v jakém směru a kterými důkazy by mělo být dokazování doplněno.

11. Intervenující státní zástupce u veřejného zasedání před vrchním soudem odkázal na písemné odvolání ze dne 3.2.2016, včetně vyjádření státního zástupce k odvolání obžalovaného. V konečném návrhu pak Vrchnímu soudu v Olomouci navrhl, aby sám rozsudkem, za podmínek ustanovení § 259 odst. 3 tr. ř., podle ustanovení § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř. zrušil v napadeném rozsudku výrok o trestu ve vztahu k tomuto obžalovanému a uložil mu přísnější nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 6,5 let až 7 let se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou, a dále uložil v konečné výměře výraznější peněžitý trest, a to ve výši 5 mil. Kč a pro případ jeho nezaplacení odpovídající náhradní trest odnětí svobody. Pokud jde o odvolání obžalovaného F[redacted] navrhl, aby toto bylo jako nedůvodné podle ustanovení § 256 tr. ř. zamítnuto.

12. Věc byla předložena Vrchnímu soudu v Olomouci, jako soudu odvolacímu, ve smyslu ustanovení § 252 tr. ř. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že odvolání byla podána osobami k tomu oprávněnými podle ustanovení § 246 odst. 1 písm. b), c) tr. ř. a v zákonné lhůtě podle ustanovení § 248 odst. 1 tr. ř., přičemž splňovala podstatné náležitosti ustanovení § 249 odst. 1 tr. ř. Z podnětu podaných odvolání proto vrchní soud podle ustanovení § 254 tr. ř.

přezkoumal zákonnost a odůvodněnost napadených výroků rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, přičemž k vadám, které nebyly vytýkány, mohl přihlížet, jen pokud by měly vliv na správnost napadených výroků, proti nimž bylo odvolání podáno, a současně byl limitován při tomto přezkumu i ustanovením § 254 odst. 2 tr. ř.

13. Předně je nutno předeslat, že napadený rozsudek je již druhým meritorním rozhodnutím ve věci, když poprvé krajský soud rozhodoval rozsudkem ze dne 4.10.2013, č. j. 30 T 5/2009-9934. Tento rozsudek byl zrušen usnesením zdejšího soudu ze dne 18.2.2014, č. j. 1 To 89/2013-10076.

14. Prvním rozsudkem nalézacího soudu bylo jednání obžalovaného F[redacted] kvalifikováno jako organizátorství ke zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku k ustanovení § 240 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku. Odvolací soud však konstatoval, že skutková zjištění, z nichž krajský soud vycházel, nejsou dostatečně jasná a úplná. Soud prvního stupně tak nedostatečně odůvodnil podíl obžalovaného F[redacted] na trestné činnosti s ohledem na nedostatečné vyhodnocení odposlechů pořízených v této trestní věci (hovory obžalovaného F[redacted] s dalšími osobami, i hovory obžalovaného P[redacted] a svědka G[redacted]. Dále pak bylo zapotřebí opětovně vyslechnout obžalovaného T[redacted] zejména k tomu, co předcházelo schůzkám P[redacted] s F[redacted] co na nich mělo být těmito dvěma obžalovanými řešeno a jaké pokyny od obžalovaného P[redacted] po ukončení těchto schůzek dostával. Vrchní soud, s ohledem na rozsah trestné činnosti a zisky plynoucí z prodeje nezdaněných pohonných hmot, dále považoval peněžité tresty uložené obžalovanému F[redacted] a obžalovanému P[redacted] za nepřiměřeně mírné, když navíc výměru peněžitých trestů u těchto obžalovaných soud vůbec neodůvodnil.

15. V novém hlavním líčení nalézací soud doplnil dokazování mimo jiné opakovaným výslechem obžalovaného T[redacted] zaměřeným zejména na otázky, jež předestřel odvolací soud v usnesení ze dne 18.2.2014 shora. Soud provedené důkazy zhodnotil a dospěl ve vztahu k obžalovanému F[redacted] k závěru, že ani po doplnění dokazování se nepodařilo prokázat, v čem konkrétně spočívala jeho organizátorská role, a proto nově po hodnocení důkazů dospěl k závěru, že i jednání tohoto obžalovaného lze právně posoudit toliko ve formě spolupachatelství podle ustanovení § 23 tr. zákoníku.

16. Na základě provedeného řízení před soudem prvního stupně byl obžalovanému F[redacted] krajským soudem uložen trest odnětí svobody v délce trvání 6 let, kdy pro výkon tohoto trestu byl podle ustanovení § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Vedle tohoto trestu mu byl uložen trest peněžitý ve výši 3.000.000 Kč, což představuje 600 celých denních sazeb po 5.000 Kč a pro případ, že by peněžitý trest nebyl vykonán, byl stanoven náhradní trest odnětí svobody ve výměře jednoho roku. Tento byl uložen ve stejné částce jako v původním rozsudku s tím, že dle soudu prvního stupně byla jeho výše stanovena adekvátně k povaze spáchaného trestného činu i výši peněžitých trestů, které jsou v kauzách obdobného charakteru ukládány, kdy v potaz byl brán i desetiletý odstup od spáchání trestné činnosti.

17. Řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, netrpělo žádnými závažnými vadami předpokládanými v ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř., jež by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva obžalovaného na obhajobu. Je třeba zdůraznit, že základem obligatorního postupu odvolacího soudu při jeho přezkumné činnosti je zjištění, zda v řízení, které předcházelo napadenému rozhodnutí, byly dodrženy předpisy práva procesního a nedošlo v tomto řízení k vadám, jež mohly mít vliv na kvalitu skutkových zjištění a následně na aplikaci procesu práva hmotného. Je také významné, že ne všechny zjištěné vady mohou činit opravný prostředek důvodným, nýbrž jde jen o taková eventuální porušení ustanovení o řízení, která mohla způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Z hlediska soudní teorie i praxe je proto nutno vždy zvažovat, jestli zjištěná vada řízení je podstatná a zároveň, jestli by mohla ovlivnit správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku, a zohlednit rozumný pohled na dodržování zákonem stanovených pravidel spravedlivého procesu jako podmínky pro spravedlivé rozhodnutí. Z tohoto zřetele nedošlo podle názoru odvolacího soudu v průběhu přípravného řízení, ani v řízení před soudem prvního stupně, k žádným takovým závažným podstatným porušením procesních předpisů, jež by mohly mít za následek nesprávnost výroku o vině obžalovaného. Dokazování bylo provedeno při plném respektování zásad ústnosti, přímosti a bezprostřednosti, kdy svědci byli před soudem osobně slyšeni a ostatní důkazy, jež byly opatřeny, ať již ve stadiu přípravného řízení či v řízení před soudem, byly provedeny v souladu s požadavky zákona. Dodržena byla také všechna další ustanovení trestního řádu, která se práva obžalovaného na obhajobu týkala, zejména ve vztahu k zahájení trestního stíhání, seznámení se spisem, doručení obžaloby a rozsudku, dodržení zákonných lhůt k přípravě hlavního líčení, jakož i další jednotlivá práva, jež procesním způsobem zajišťují konkrétní realizaci obhajovacích práv v průběhu trestního řízení.

18. Rozsudek po formální stránce splňuje kritéria obsažená v ustanovení § 120 tr. ř. z hlediska jeho struktury a taktéž obsahuje náležitosti stanovené v § 125 tr. ř. Soud prvního stupně v napadeném rozsudku v souladu s citovaným ustanovením § 125 tr. ř. vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů.

19. V důkazním řízení, provedeném před nalézacím soudem, nebylo shledáno žádných formálních ani faktických nesprávností. Jednotlivé výpovědi svědků i listinné důkazy, o něž bylo rozhodnutí o vině obžalovaného opřeno, soud ve svém rozhodnutí a odůvodnění napadeného rozsudku řádně vyhodnotil v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 tr. ř., vypořádal se se všemi skutečnostmi vyplývajícími z obsahu těchto důkazů a postupoval v dokazování v souladu s § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. Z hlediska ustálení skutkového stavu je patrné, že soud prvního stupně provedl veškeré důkazy potřebné k tomu, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro jeho meritorní rozhodnutí (§ 2 odst. 5 tr. ř.). Nalézacímu soudu nelze vytknout, že by neprovedl některý z podstatných důkazů, které byly shromážděny v přípravném řízení, nebo byly opatřeny v průběhu řízení před soudem, a že by jeho hodnocení důkazů, a to, jak se vypořádal s námitkami obžalovaného, neodpovídalo pravidlům formální logiky. Naopak v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř. byly všechny podstatné důkazy řádným způsobem hodnoceny. Z nich pak bylo možno učinit správný závěr o prokázání skutkových zjištění, o něž se opírá závěr o vině obžalovaného v tom rozsahu, jak jsou uvedeny ve výroku rozsudku soudu prvního stupně a rozvedeny v jeho odůvodnění. Soud prvního stupně reagoval na výtky odvolacího soudu k tomu, že nedostatečně specifikoval, v čem mělo spočívat účastenství obžalovaného F[redacted] ve formě organizátorství. Situaci napravil tak, že přistoupil ke změně právní kvalifikace a jednání obžalovaného hodnotil jako spolupachatelství, kdy podstatu této trestné součinnosti, jež předpokládá spáchání trestného činu společným jednáním a úmyslem k tomu směřujícímu, adekvátně rozvedl a odůvodnil (str. 49 – 50 napadeného rozhodnutí). Vrchní soud se s odůvodněním použité právní kvalifikace jednání obžalovaného nalézacím soudem ztotožňuje a v podrobnostech lze na něj odkázat.

20. Obžalovaný ve svém opravném prostředku brojí zejména proti hodnocení důkazů krajským soudem, kdy má za to, že důkazy opatřené orgány přípravného řízení a provedené soudem nepostačují pro závěr o jeho vině, a dále podává jejich vlastní interpretaci. Je právem obžalovaného interpretovat důkazy způsobem pro něj nejvýhodnějším, nicméně hodnocení provedených důkazů je výsostným právem soudu prvního stupně. Odvolací soud do tohoto práva může zasahovat pouze výjimečně, a to pokud je takovéto hodnocení v extrémním

rozporu s obsahem provedených důkazů, nebo pokud se některými důkazy nalézací soud vůbec nezabýval. V hodnocení důkazů soudem prvního stupně však odvolací soud neshledává žádných závad, které by byl oprávněn vytknout, a neshledává ani zákonných důvodů k tomu, aby sám prováděl důkazy nové či opakovaně již jednou provedené, které by odlišným způsobem hodnotil. S ohledem na důkazní materiál zde odvolací soud nevidí důvod do tohoto nějakým způsobem zasahovat a ani možnost závěry soudu prvního stupně zpochybnit.

21. Návrh obžalovaného na doplnění dokazování výslechem svědka D[redacted] byl odvolacím soudem zamítnut, neboť tento přímo s nikým z pachatelů nejednal, takže není, k čemu by měl být vyslechnut. Objednávky probíhaly na základě telefonických rozhovorů a faxových objednávek. K zaplacení částek docházelo bezhotovostním převodem na účet a až poté byly pohonné hmoty expedovány. Svědek D[redacted] by k obžalovanému F[redacted] a jeho zapojení do obchodu s pohonnými hmotami neřekl vůbec nic, což je nepochybně i důvodem, pro který obžalovaný výslech tohoto svědka navrhl, tedy aby zdůraznil, že ani tento jej z trestné činnosti neusvědčuje.

22. Odvolací soud nemá pochybnosti, že se skutek tak, jak je uveden ve výroku napadeného rozsudku, jímž byl obžalovaný uznán vinným, stal. Je třeba konstatovat, že předmětná trestná činnost byla velmi propracovaná a z pohledu výsledku mimořádně kvalitně zorganizovaná, kdy cestou tzv. bílých koní, dnes již odsouzeného M[redacted] a T[redacted] bylo v krátké době přivezeno enormní množství pohonných hmot, které putovaly přímo na čerpací stanice. Struktura skupiny, která organizovala předmětnou trestnou činnost, byla zjištěna odspodu, nikoli shora, a přesto, že obžalovaný F[redacted] pravděpodobně na vrcholu pyramidy nestál, ze zjištěných pachatelů stál nepochybně nejvýš. Sám obžalovaný nepopírá, že s P[redacted] který je usvědčován oběma bílými koňmi, v kontaktu byl, že mu dokonce radil s počátky podnikání, avšak popírá jakékoli vědomé zapojení do trestné činnosti. Nicméně proti tvrzení obžalovaného F[redacted] stojí nepřímé důkazy, jež hovoří o něčem jiném. V prvé řadě se jedná o odposlechy, dále pak o výpověď svědkyně M[redacted] které se jak obžalovaný P[redacted] tak svědek G[redacted] zmiňovali, že obžalovaný F[redacted] financuje transakce spojené s předmětnou trestnou činností. Vedle toho i výpověď svědka T[redacted] o tom, že vozil obžalovaného P[redacted] na schůzky s obžalovaným F[redacted], kdy po těchto schůzkách dostával pokyny, co má dělat. Z výpovědi svědka S[redacted] prodavače kryptotelefonů, vyplývá, že tyto u něj objednával právě obžalovaný F[redacted] Ten rovněž komunikaci z normálních telefonů (odposlouchávaných) často přesměrovával právě na tento tzv. jiný telefon. Za zaznamenání stojí také kontakty obžalovaného F[redacted] s nyní již odsouzeným v jiné trestní věci JUDr. V[redacted] kdy tento ze své pozice příslušníka Policie ČR prováděl lustrace osoby obžalovaného, aby jej mohl upozornit na to, zda na něj byla zaměřena Policie ČR.

23. Ve stavu, kdy nepřímé důkazy tvoří ve svém souhrnu logickou, ničím nenarušenou a uzavřenou soustavu nepřímých důkazů vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících, které v celku shodně a spolehlivě dokazují skutečnosti, které jsou v takovém příčinném vztahu k dokazované skutečnosti, že je z nich možno dovodit jen jediný závěr a současně vyloučit možnost jiného závěru, nic nebrání závěru o vině obžalovaného (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 24.3.1970, sp. zn. 7 Tz 84/69; usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24.4.2013, č. j. 8 Tdo 337/2013-27).

24. Z podnětu podaných odvolání, směřujících i do výroku o uložených trestech, se odvolací soud dále zabýval hodnocením správnosti rozhodnutí o trestněprávních následcích trestného jednání obžalovaného.

25. Soud prvního stupně se ve svém odůvodnění zabýval obecnými zásadami pro ukládání trestů, zejména podmínkami ustanovení § 39 tr. zákoníku, a tyto podmínky pak ve svém odůvodnění aplikoval na konkrétní okolnosti případu z hlediska povahy a závažnosti trestného činu, který

obžalovaný F[redacted] spáchal, s přihlédnutím k jeho osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům, k možnostem jeho nápravy, jeho dosavadnímu způsobu života, konkrétním okolnostem, za nichž byla trestná činnost obžalovaným spáchána, a jeho přístupu k trestnímu řízení. Napadeným rozsudkem soud uložil obžalovanému F[redacted] trest odnětí svobody v délce trvání šesti let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou a dále peněžitý trest ve výměře 3.000.000 Kč, což představuje 600 celých denních sazeb po 5.000 Kč, a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl obžalovanému stanoven náhradní trest odnětí svobody v délce trvání jednoho roku. S takto uloženými tresty se odvolací soud neztotožňuje a z podnětu odvolání státního zástupce přikročil k uložení trestů přísnějších.

26. Při úvahách o možnostech uložení trestu odnětí svobody odvolací soud na jedné straně přihlédl k vůdčí roli obžalovaného F[redacted], dále pak k výši daňového úniku, který činil více než čtvrt miliardy korun. Na straně druhé byl vrchní soud limitován předchozím postojem státního zástupce k výši trestu, který byl obžalovanému uložen v pořadí prvním rozsudkem krajského soudu, kdy státní zástupce konstatoval, že sedm let nepodmíněného trestu odnětí svobody považuje za trest dostatečný a domáhal se toliko vyššího trestu peněžitého. Za situace, kdy délka řízení je zapříčiněná i nekvalitním rozhodnutím krajského soudu v prvním kole, je třeba dát za pravdu nalézacímu soudu, že je potřeba této skutečnosti dát výraz v uložení mírnějšího trestu odnětí svobody. Nicméně vzhledem k následnému obstrukčnímu jednání ze strany obžalovaného F[redacted] které bránilo rozhodnutí vrchního soudu v přiměřené době (tak, jak již bylo rozhodnuto o spoluobžalovaných), odvolací soud považuje snížení trestu odnětí svobody o jeden rok za nepřiměřené. Přiléhavějším je uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v délce trvání šesti let a šesti měsíců se zařazením pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou.

27. Pokud jde o uložený peněžitý trest, ten odvolací soud shledává, stejně jako v prvním případě, naprosto nedostatečným, když nedosahuje ani výše peněžité záruky, na základě které byl obžalovaný propuštěn z vazby, tj. 3.200.000 Kč. Takto uložený peněžitý trest neodpovídá ani životní úrovni, kterou se obžalovaný prezentuje ve svém okolí. Šetřením majetkových poměrů obžalovaného F[redacted] (zal. na č.l. 10771 – 10781 a 10783 – 10784), provedeným vrchním státním zastupitelstvím prostřednictvím Policie ČR na žádost zdejšího soudu, bylo zjištěno, že ten dle výpisu z katastru nemovitostí disponuje vlastnickými právy na listu vlastnictví č. [redacted] a to k bytu č. [redacted] bytu č. [redacted] v budově [redacted] a garáži č. [redacted] v témže domě. Obžalovaný užívá dvě vozidla, každé v hodnotě přes 2.000.000 Kč, a to PORSCHE CAYENNE DIESEL, SPZ [redacted] a BMW 640D XDRIVE 6C, SPZ [redacted] jež jsou obě registrována na společnost Profit Top Estates s.r.o. (celkem je na tuto společnost registrováno 10 aut), IČ 04499352, když v této společnosti byl od 21.10.2015 do 1.2.2016 jednatelem právě obžalovaný a poté se jednatelkou a jediným společníkem stala jeho dcera Veronika Nina F[redacted] Dále pak bylo zjištěno, že obžalovaný by měl vlastnit a ovládat prostřednictvím dcery Veroniky Niny F[redacted] realitní společnost v Ostravě RE/MAX Profit. Dále měl obžalovaný donedávna předkupní práva na tři byty v obci Čeladná, kdy tato práva ke dvěma bytům již postoupil na třetí osobu. Nebylo zjištěno, za jakou částku byla práva postoupena, ale lze důvodně přepokládat, že za cenu vyšší než je deklarovaná cena bytů ve smlouvách (1.500.000 Kč).

28. Vzhledem k tomu, že předpokládaný majetkový prospěch z trestné činnosti obžalovaného je mimořádně vysoký, nově uložený peněžitý trest více odpovídá majetkovému prospěchu obžalovaného z trestné činnosti. Peněžitý trest byl odvolacím soudem uložen ve výši 500 denních sazeb při zákonném rozpětí nejméně 20 a nejvíce 730 denních sazeb, tedy v druhé polovině sazby. Výše jedné sazby činí 10.000 Kč, a to se zřetelem k osobním a majetkovým poměrům pachatele zjištěným šetřením Policie ČR (viz výše). Pro případ, že by peněžitý trest

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

nebyl zaplacen, byl obžalovanému uložen náhradní trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců.

29. Protože odvolací soud shledal pochybení nalézacího soudu rozvedená výše, z podnětu odvolání státního zástupce napadený rozsudek podle ustanovení § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. částečně zrušil, a to ohledně obžalovaného Jaromíra H[redacted] ve výroku o trestu a podle ustanovení § 259 odst. 3 tr. ř. nově rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku. Jelikož odvolání obžalovaného Jaromíra H[redacted] neshledal opodstatněným, toto podle ustanovení § 256 tr. ř. zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení je možno proti němu podat dovolání. Dovolání mohou podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (v daném případě u Krajského soudu v Ostravě). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu, s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Olomouc 26. července 2018

JUDr. Jaroslav Holubec v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

[redacted]